

Lasne, 30 april 2018

Mijnheer de Burgemeester,

Niemand zal het recht van het gemeentebestuur van Brussel betwisten om de namen van straten en pleinen te wijzigen. Evenwel wordt zulke naamgeving traditioneel voorbehouden aan verdienstelijke en onbetwiste personaliteiten.

Uit de werkzaamheden van de Parlementaire Onderzoekscommissie over de omstandigheden rond de moord op Patrice Lumumba is echter gebleken dat de figuur van de heer Lumumba ook heden nog aanleiding geeft tot heel wat beroering.

De herinnering aan Congolese politieke personaliteiten die het leven verloren hebben bij de aanvang van de Congolese onafhankelijkheid verdient beslist aandacht, weliswaar in het raam van de troebelen en slachtingen die duizenden onschuldige Congolese en ook Belgische slachtoffers heeft geveerd.

Men kan alleen maar vaststellen en betreuren dat Patrice Lumumba op geen enkel ogenblik gebruik heeft gemaakt van zijn onmiskenbaar charisma en zijn overtuigingskracht om een halt toe te roepen aan de geweldplegingen tegen de Belgen en tegen zijn eigen landgenoten. De operatie die hij lanceerde tegen de afscheidingsbeweging in de Kasai kostte het leven aan duizenden mannen, vrouwen en kinderen, een slachting die door de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties als een poging tot genocide werd bestempeld.

Zijn enige verdienste was tenslotte dat hij de eerste Eerste Minister was. Een bijzonder kortstondig Eerste Ministerschap waarvan zijn vaderland Congo tot op heden niet hersteld is.

Hem de vader van de onafhankelijkheid van Congo noemen is President Joseph Kasavubu onrecht aandoen. Hij was immers de eerste om dergelijke eis te stellen en deze ook ingewilligd te zien.

Lumumba is dus zeker geen onbetwiste figuur, zomin in België als in Congo.

Bovendien, waarom enkel Patrice Lumumba naar voren schuiven en zijn onfortuinlijke gezellen Maurice Mpolo en Joseph Okito negeren?

Nu dramatisch duidelijk is geworden dat het grote en prachtige Congo een ontzaglijke veiligheids en humanitaire crisis beleeft die in de hele wereld zijn weerga niet kent en de bevolking zich van zijn welvaart beroofd ziet ten voordele van een regime buiten mandaat, dringen wij erop aan dat de stad Brussel haar te weinig doordachte beslissing herziet.

Waarom niet opteren voor een regeling die wellicht een ruimer draagvlak zou bieden door het benoemen van een **“Plein van de Belgisch-Congolese solidariteit”**? Een dergelijk concept zou in positieve zin de krachten bundelen die destijds de ontwikkeling van Congo bevorderden en meteen duiding geven aan onze verbintenis om onze betrekkingen in een geest van welvaart en vooruitgang te bestendigen.

Met bijzondere hoogachting,

Ere-ambassadeur Robert Devriese  
Gedelegeerd bestuurder van de KBUOL